

zainteresirana te da bi imali pojedinačnu procesnu legitimaciju. Podredno, Sud je trebao ublažiti kriterije za određivanje procesne legitimacije u slučaju udruga koje predstavljaju autohtonu zajednicu.

Četvrti žalbeni razlog: Pri odbacivanju tužbe za izvanugovornu odgovornost kao nedopuštene, Opći je sud primijenio pogrešni pravni test, uvođenjem novog zahtjeva, kako bi odredio procesnu legitimaciju tužitelja u smislu članka 263. UFEU-a. Ovaj zahtjev nema osnove u tekstu Ugovora ili sudskoj praksi.

-
- (¹) Direktiva (EU) 2018/410 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ radi poboljšanja troškovno učinkovitih smanjenja emisija i ulaganja za niske emisije ugljika te Odluke (EU) 2015/1814 (SL 2018., L 76, str. 3.)
- (²) Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (SL 2018., L 156, str. 1.)
- (³) Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL 2018., L 156, str. 26.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – LP protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo

(predmet C-567/19)

(2019/C 372/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LP

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prethodno pitanje

Sud koji upućuje zahtjev poziva Sud da se očituje o tome protivi li se članku 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] (¹) i, među ostalim, presudama Suda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16 (²)) i od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08 (³)), tumačenje koje je Tribunal Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] zauzeo u svojim presudama br. 191/2019 od 19. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5607/2017 (ES:TS:2019:580) i br. 257/2019 od 27. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5809/2017 (ES:TS:2019:663), u skladu s kojim je na temelju tumačenja Direktive 2001/40/EZ (⁴) moguće utvrditi da se svakog državljanina treće zemlje, koji je nositelj dozvole dugotrajnog boravka, a koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, može i mora „automatski” protjerati, odnosno bez potrebe provođenja bilo kakvog ispitivanja njegovih osobnih, obiteljskih, socijalnih ili profesionalnih okolnosti.

(¹) SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

(²) Presuda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Presuda od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL 2001., L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)